

րոյական աշխատութիւնն, կը նուիրեն նաեւ հազարաւոր օսկիներ:

Արդեօք չկա՞ն ի գաւառս գիւրակեաց աղգայիններ որ սիրտ և զգացում ունենան մասնակցելու համար Հիւանդանոցի վերաշինութեան գործին ծախուցը:

Անշուշտ կան, և եթէ հազարաւոր չկան, հարիւրաւոր կրնայ գտնուիլ սակայն ցարդ չիմացանք ի գաւառս բնակեալ գիւրակեաց աղգային մը որ բարեհաճութիւն ունենար ի նպաստ ոոյն մեծ գործին գումար մը զրկելու. և եթէ ինք չէ՝ զգացած զայդ բան և չէ խորհած. չկան արդեօք ի գաւառս եկեղեցականներ որ յիշեցնեն թէ՛ հաճի աղաներ, դուք ալ օգնեցէ՛ք ձեր կարողութեան չափովը Աղգային Հիւանդանոցի վերաշինութեան, վասն զի մեր զարիւղ ախպրտանք երբ խուրպէլը հիւանդանան, հոն կը տարուին, հոն կը հանգչին և հոն կը դարմանուին ու կը խնամուին, հո՞ն, որ Աղգին տունն է և պարտք է որ մենք ալ ունենանք աղգային չորպային մէջ մաղտանոցը:

Եթէ այսքան պարզ ներշնչութիւն աղգելու չափ կարողութիւն ունեցող եկեղեցականներ կը պակսին ի գաւառս, ապաքէն, դժուար չէ գուշակել թէ ո՛րպիսի դրութեան մէջ կը գտնուին մեր Հայաբնակ գաւառներն:

Շատ բան կրնանք գրել այս առթիւ և խիստ արդար դիտողութիւններ ընել, բայց ուրիշ առթի թողով խօսիլ այս խնդրոյ վրայ, կ'առաջարկենք որպէս զի եկեղեցական Հարց թերին լրացունեն գէթ աղգային թերթեր, որ ինչպէս ուրիշ աղգայիններ կեղեցական խնդրոց առթիւ, նոյնպէս և այս մասին լրացնեն նոցա թերթին՝ ի պարտաճանաչութիւն, հրաւիրելով զգաւառացի աղգայինս:

ՀԱՇԻԻ

Անցեալ հինգշաբթի որ Տետեսական խորհրդոյ Ատենապետ Աղնուա Միհրան Էֆէնտի Սէթեան Աղգ Հիւանդանոցի գրասենեակն երթալով մանրամասնաբար քննեց մատակարարութեան տուժարներն և իւր ու Տընտեսական խորհրդոյ կատարեալ դո-

հունակութիւնն յայտնեց թէ բարեջան Հոգաբարձութեան և թէ Ընդհ. Համարակալ Թնկրեան Գրիգոր Էֆէնտի վասն հաշուոց կանոնաւորութեան և տուժարաց կանոնաւորման:

ԺԱՄԱՆՈՒՄ

Տրապիզոնի նշանաւոր աղգայիններէն առաջնակարգ սեղանաւոր Աղնուա Գաբրիէլ Պալարեան Էֆէնտի մայրաքաղաքս եկած է:

Հաճութեամբ կը հրատարակենք հետեւեալն յայտնելով մեր խորին ցաւը Մանգումէի Կարնոյ թղթակցին մէկ յօդուածին վրայ, յորում վերաւորած է Կարնոյ Պատ. աղգայնոց զգացումն և չէ խղճած հարուածելու Սանասարեան բարեհաճաւ վարժարանն և նորա բարեջան պաշտօնէութիւն, որ ըստ հիմնադիր-Բարերարին՝ Վսեմ Աղա Մըկրտիչ Սանասարեանցի միակ արդիւնաւոր կրթական հաստատութիւնն է եղած ի Հայաբնակ գաւառս:

Ն. Ա. Մ. Ա. Կ

Խմբագիր Տէր:

Մանգումէ պատուական թերթի 6359 և մարտ Ա թուոյն մէջ նկարագիր մը ընթերցայ ի մասին Սանասարեան բարեհաճաւ վարժարանի և իւր պաշտօնէից:

Եթէ Կարնոյ և Սանասարեանի՝ այս երկու նուիրական անուններն ի մի խառնուած չլինէին, չէր արժեր պատասխանել այնպիսի գրուածոյ մը, որոյ հակասութիւնքն ու մանաւանդ թշնամական ոգին ակներեւ են, հաստատենք:

Ի սկզբան անդ վարժարանի դասարանք, թանգարան, արհեստարան, որոնք կը դովասանուին իբրեւ ճոխաղարդ, այլ ոչ հիւրանոցն, որ չունի եղեր միւսներուն չափ պերճաւորութիւն, սակայն այս յիշատակութիւն ի՞նչ յարաբերութիւն ունի, ինչ որ ըստոյգ եւս չէ վարժարանին կանոնաւորութեանն ու յառաջադիմութեան:

Վարժարանի կարգապահութիւնն եւս գովասանօք յիշատակութենէ մը մը յետոյ՝ յօդուածագիրը կը յաւելու:

«Մէկ երկու դասարանաց դռներն ՓԱԿ էին և հետեւաբար մուտքն արդիւեալ, զի դասախօսութիւն կար»: Ահաւասիկ դիտողութիւն մը՝ ծաղրելի, եթէ ոչ չարամտական, զի աշխարհի համայն վարժարանաց դասարանք ուր դասախօսութիւնք կը լինին, բայց չեն երբէք անխտիր դռ և ամէն այցելուի առջեւ: Կերեւի թէ յօդուածագիր մեր այցելուն դռնօցէի արարողութեան սիրահարներէն լինելով, զայրացած է վարժարանի դռնփակի այս տնօրինութեան դէմ:

Ապա գովեստիւ կը յիշուին դպրոցական նախընթաց տարւոյ քննութիւնք, այլ սակայն ծախսն արդիւնքին անհամապատասխան կը կարծէ յօդուածագիրն, առանց զօրաւոր փաստեր ի մէջ բերել, զոր ջրել գուցէ դժուարին լինէր. եթէ Սանասարեանի զոհողութիւնք հակառակը ցարդ չվկայէին:

Ահա այսքան են վարժարանի նըկատմամբ խժժութիւնք, իսկ պաշտօնէից նկատմամբ, յօդուածագիրն ի դիմաց Կարնեցւոց խօսք առնելով և աւելի Կարնեցւոյ պատուոյն դպչելով քան պաշտօնէից, կսկսի թուել թէ Կարնեցիք ինչ թէ Սանասարեանի պաշտօնեայք կամ սանք չուայլութեանց օրինակ եղած են, կրսն թէ ձրիավարժք սնտի պատճառանօք հետզհետէ վարժարանէն կը ճամբուին, կրսն թէ աշակերտք ի զբօսանս խնամիներու բարեկենդանական հանգիսից կը պատրաստուին, և թէ պաշտօնեայք Կարնոյ տգեղ սեռին հետ տեսնուելէ կը քաշուին: Եւ որպէս զի Կարնեցւոց ի գըլուխ կուտէ իւր մեղաց ծանրութիւնն, յօդուածագիրն հուսկ ուրեմն կը յաւելու թէ «Կարնեցիք բամբասողներ են . . . »:

Այս յօդուածագիրն կերեւի թէ այնպիսիներէն է, որք կուղեն աղգին դաստիարակներն ու աշխատաւորներն մուրացկոն պապուկներու պէս քղանձողէ լինին թաղականաց կամ մենծ աղաներու, փողոցներու մէջ կամ այլուր երեւին սնտի զգեստներով և գլխիկոր: Սոցա ծանր է ոչ թէ տեսնելը, այլ լսելն իսկ թէ աղգի մը մեծութիւնն ի գաղաթնակէտն յայնժամ կսկսի հասնիլ, երբ իւր դաստիարակք

ու աշխատաւորք կառքով կը պտտին և փառօք կապրին։ Վկայ լուսաւորեալն Եւրոպայ, այնպիսիք որ սոցալ լուսաւորութեան բարերար ազդեցութեան կը մաքառին, յաճախ ամենուրեք բան ու գործ ըրած են պաշտօնէ ից անշահան կեանքը խծածել և մուրքել, որպէս զի միամիտ ժողովուրդն որսան ի շնորհս գալթակղութեան և հարուածեն անուղղակի լուսաւորութիւնը, այսօրինակ էին և իրեայք որ Քրիստոսը կը բամբասէին թէ ահա այս կերող և արբեցող, բարեկամ մեղաւորաց և մաքաւորաց։ Այլ սակայն ա՛յ անցած են այն օրեր, յորս այդ կարգի գալթակղական զրոյցք կը քանդէին բարերար շէնքեր և կը վերաւորէին բարեգութ սրտեր, այժմս «իշխան աշխարհիս այսօրիկ ընկեցեալ է արտաքօս։ Արհամարհանքն ու պրժգանքն են այսուհետեւ այսպիսեաց բաժինը։

Կարնեցին երախտապարտ ոգւով օրհնեղութիւն է միշտ Սանասարեան մեծանուն բարերարի համար առ Աստուած, առանց ակնկալութեան։ Սանասարեան ցարդ ըրաւ ազգին ինչ որ կարելի էր ընել, վրայ է կարնեցին, և իւր սանք բարերարին մնացին հաւատարիմ, ի պայծառութիւն և ի յառաջադիմութիւն այն բարեհամբաւ վարժարանին, որոյ տնօրինութեան և ուսուցչութեան կոչուած էին։

Իսկ աւելորդ է պատասխանի արժան համարիլ յօգուածագրի այն դիտողութեան որ կը վերաբերի Բասենի խնդրոյն, որ յուղուեր է եղեր յատենի Գաւառ։ Ընդհանրօրովոյ Այդ խնդիրն ինչպէս ամէն կարնեցի գիտէ, ծնունդէր լկտիական գործոյ մը, որոյ հեղինակը արժանապէս պատուած են Բասենի պարկեշտ վանահօրէն . . . : Այսչափս բաւ առ այս։

Տէր, կաղաչեմ որ այս համառօտ պատասխանագիրս հաճիք հրատարակել ի սէր ճշմարտութեան,

Ք Ն Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ք

ԱԶԳԱՅԻՆ ՎԱՐՃԱՐԱՆԱՑ

Եթէ ինձ համար քաղցրագոյն բան մը կայ աշխարհի մէջ, զոր գեղուհւոյ մը հետ պարելէ, ու սխալլ քայլառութեամբ մը անոր ոտքին վրայ կոխելէ աւելի կը սիրեմ, այն ալ ազգային վարժարանաց տարեկան քննութեանց ներկայ գտնուիլն է։ Ուստի ամեն տարի կրնամ գտնել կամ կը ջանամ զրտնել բաղձազաւղ ժամերէս միջոց մը, երթալու քննութեան մը, ուրկէ թէ իսկ հրաւիրեալ չըլլամ։

Այս տարի ալ քննութիւններն ըսկսան։ Բայց ես տակաւին չլրցի թընթութեան մը ներկայ գտնուիլ, պատճառ.—որովհետեւ միօրինակութիւնը վերջապէս կը ձանձրացնէ, և մարդուս ամենէն աւելի սիրելի մէկ բանը կը դառնայ կը լինի բան մը անհաճոյ։

Ումեն տարի միշտ մի և նոյն յառաջդիմութիւն, միշտ անսխալ պատասխաններ աշակերտաց կողմանէ։ Միշտ «յոյժ լաւ», խիստ քաջալաւ» քննչաց կողմանէ։ Թէպէտ յառաջդիմութիւնը խրախուսիչ է միշտ, բայց զանազանութիւնն է որ բան մը կրնայ հաճելի ընել։ Յառաջդիմութեան զանազանութիւնը երբեմնակի յետադիմութիւնն է։

Աշակերտ մը կը մօտենայ, զոր կը ներկայացնէ վարժարանին տնօրէն է. ֆէնտին, իբր ամենէն յառաջագնէն իւր կարգին մէջ։ Կը հարցնես այդ աշակերտին, եթէ քննութիւնն հայերէն լեզուի վրայ է. նզնիկ կարդացած ես. ողաս։

—Այո՛։

—Աւարտած ես։

—Այո՛։

—Սկսած ես։

—Այո՛։

—Գոնէ մինչեւ կէսը եկած ես։

—Այո՛։

Եւ այսքան յառաջադիմութիւն «զայոն» կրկնելու, արդարեւ նշանաւոր է։ Եւ այդ աշակերտն կ'սկսի ընթեռնուլ զնզնիկն սոյն տեղէն, որ կը ցուցուի իրեն։

Թէպէտ լաւ ընթերցանութիւն և լաւ աւագարանութիւն չունենայ այդ տղայն, սակայն կը թարգմանէ ջուրի պէս և նզնիկ կ'զմայլի իւր անմահ

քունէն թէ տասնեւիններորդ դարու հայ ուսանողք իրմէ աւելի լաւ կը հասկնան իւր հեղինակած գիրքն։

Գիտէ նաեւ այդ տղան որ դպրոցին ամենէն յառաջագնէն է, թէ Մարտիրոս Միաքեալ նահանգաց մէջ կ'իյնայ, թէ Նիւ-Եօրքն Ֆրանսայի մայրաքաղաքն է, թէ չորս անգամ չորս երեսուն և ութ կ'ընէ, թէ Ծը 10 ուլ բաժանական է, թէ պոնտուս կը նըշանակէ «բարի իրիկուն» և եթէ պոնտուս «բարի լոյս»։

Այո՛, ամեն տարի միշտ այսպէս յառաջադիմութիւն, և այդ տղայն կ'ընդունի արժանաւոր քաջալաւն, զոր կոկողովիզ կարասանէ քննիչ է. ֆէնտին, և յետոյ մասնաւոր տետրակի մը մէջ կը գրուի հապճեպիւ։ «Պարոն Կուռնելիոս Կոմիտասեան իւր ընկերներն գերազանցած է յամենայնի կը շնորհաւորենք զինքն իւր այս յառաջդիմութեանն համար, և ջերմապէս շնորհակալ ենք Պատ. Հոգաբարձութեան, ժրջան Տնօրինութեան և մեղուջան դասատուաց, որ փոյթ և ջանք չեն խնայած յօգուտ ստնուց վարժարանի։»

Ապա օշարակներ և սիկառներ, յորոց առաջիններն փորձերն կը լեցնեն, վերջիններն սրահն։

Ազնիւ ընթերցող, խոստովանէ կը խնդրեմ, ձանձրալի չէ՛ այս միօրինակութիւն։ Ծնորհակալ ենք, կարի յոյժ շնորհակալ յառաջադիմութիւնն ակնեւերեւ է, արեգակէն աւելի փայլուն, բայց ձանձրութիւնը կ'սպաննէ։

Սակայն երբ ազգային վարժարանաց քննութեանց այս անփոփոխելի ընթացքն և աշակերտաց շարունակական յառաջդիմութիւնը կը ձանձրացնեն զմեզ, հարկ է խոստովանիլ թէ մանկապարտէզներու քննութիւններն արդէն սկսած են զուարճացնել զմեզ։

Անդ ո՛չ եւս այն տխուր լուսութիւնն քննչաց, ո՛չ եւս սրտաբախն քննելի աշակերտաց, ո՛չ եւս գիրք. այլ նիւթ, այլ թէստէրէ, այլ քէսէր, այլ պուրդու, և փոքրիկ տղայք կը կտրեն, կը կտրեն, կը սղոցեն և կը ծակեն—պուրղույով։

Եւ վարժուհին անոնց մէջ, անոնց մէջ շրջապատեալ կը խնդայ միշտ. կը ծպտի միշտ, մարմնացեալ բերկրու

Թիւնն է կարծես եւ կը հարցնէ յան-
կարծ մէկուն. և այնպէս յանկարծ, որ
կ'զմայլեցնէ ունկընդիրն. — ճշմարիտ
կ'ըսեմ թէ այս նոր մէթոտն մէթոտ-
ներուն թագաւորն է. — Այո՛, կը հար-
ցնէ յանկարծ.

— Ըսէ՛ տեսնեմ, պղտիկ աղջիկս,
ի՞նչ է աս:

— Խնձոր, տիկին, խնձոր, տիկին:

— Արդ խնձորին երգն, ամէնքս ի
միասին:

Աղւորիկ է այս խնձոր,
Որ կը բուսնի լեռ ու ձոր,
Կարմիր, դեղին կըլորիկ,
Կուղեմ մտնայ իմ փորիկ:
Հուրրա՛ւ ա՛ւ ա՛ւ ա՛ւ:

Ուրիշ մը, Եկու նայիմ տղաս:

— Պղտիկ, ըսէ նայիմ, ի՞նչ է աս:

— Թուռփ, տիկին, թուռփ տիկին:

— Կեցցես. Ո՛ւր կը բուսնի այս:

— Հողին վրայ:

— Ի՞նչ կը շինուի ասկէ:

— Թուռփ սալաթասի:

— Ի՞նչ օգուտ ունի:

— Մարսողական է:

— Մարսողութիւնն ո՛ւր կը կա-
տարուի:

— Ստամոքսին մէջ:

— Ստամոքսն ի՞նչ ձեւ բան է:

— Ճիշդ քսակի կը նմանի:

— Հօրդ ունեցած քսակին ոչէս:

— Այո՛, երբ պարապ է:

— Կեցցես. Այդ թուռփին երգն ի
միասին:

Թուռփն է կարմիր ու ճերմակ

Կլոր, երկայն, ու տափակ,

Մարսողութեան համար դեղ,

Փառք քեզ, ո՛վ թուռփ, հազար

հեղ:

(Բուռն ծափահարութիւն):

Ես կէս ժամ դադարէ յետոյ, յո-
րում ներկայք իրենց զարմանքն յայտ-
նելէ ուրիշ բան չեն կրնար ընել ան-
շուշտ, կսկսի պարի քննութիւնն:

Այս միջոցին թէպէտ առջի բերտն
նշանաւոր աղմուկ մ'է որ կը տիրէ,
բայց տիկինն այդ աղմուկն կանուա-
նէ ւաներդաշնակ երգ մը, և ծա-
փահարութիւն ներկայից կը նուիրա-
գործէ զայս դիւտ:

Այրկեան մը, և ահա բալլէ և
բալլէ զոյգ զոյգ կը շարունակ դէմ առ
դէմ եւ քատուին կսկսի մանկական
աշխուսիւ Բնա՛ւ չն առ քա՛մ, երբէք,

պա՛ռնէ, ամենեւին շա՛տ. այո՛, բնաւ չեն
լիւրիւր այսպիսի հակահակական բա-
ռեր. ոսկայն պղտիկ պարողներն կը
շարունակեն ու կատարեն քատուին
ամենայն կանոնաւորութեամբ. և շորս
տարեկան բալլէներն գլխու շնորհա-
լից խոնարհմամբ մը կը թողուն իրենց
երեք տարեկան քա՛մներն, զորս դեռ
չեն սովորած նեղել փոքրիկ սեղմու-
մներով:

Անշուշտ ամեն բան վարժարանի մէջ
չսորվուիր. Պարի մէջ սեղմում՝ պարին
կատարելագործութիւնն է, որ ժա-
մանակաւ և քա՛մով կըլլայ:

Յաւարտ պարին տիկին վարժուհին
կը կանչէ պարող աշակերտուհիներէն
մին, և պարի նկատմամբ հարցումներ
կուղղէ անոր:

Այս հարցումներով տիկինն կուղէ
ցուցնել հանդիսականաց թէ պարողք
և պարուհիք անդիտակ չեն իրենց կա-
տարած գործին, և թէ մանկապար-
տիղի մէջ միայն խնձորն ու թուռփը
չէ իմաստասիրութեան առարկայն:

— Ըսէ տեսնեմ, սիրուն աղջիկս,
աղւոր բան է պարելը:

— Այո՛, տիկին, որովհետեւ կը
ցատկենք:

— Յատկելէն ի՞նչ կը հետեւի:

— Մարմնամարդէ, և մեր սրունք-
ներն կը զօրանան:

— Հիմա, կ'ըգտս այն զօրութիւնը
որ պարը քու սրունքներուդ մէջ աղ-
դեց:

— Հիմակու հիմա յոգնութիւն կ'ըզ-
գամ կոր, տիկին:

— Բայց վերջը պիտի իմանաս, գը-
նա՛ւ:

Դուն եկու, Լեւոնիկ:

— Ինչո՛ւ կը պարեն մարդիկ:

— Որպէս զի պարել սորվին:

— Բայց դուն քու պարընկերիդ
չափ լաւ չկրցիր պարել:

— Անիկա շատ կը ցատկէ կոր, Տի-
կին:

— Դուն պէտք է հետեւիս անոր:

— Տիկին, ես տիկին. շուտ կը յոգ-
նիմ, տիկին:

— Այդ տիկինին կրկնութիւնը ի՞նչ
է:

Եւ վարժուհին որ միշտ խնդումե-
րէս է, քիչ մը կը խոժոռի:

Այս քննութիւնն ահա այսպէս
կ'սկսի և այսպէս կը վերջանայ, շա-

րունակութիւնը, կամ լաւ եւս է ըսել
միւս դասերու քննութիւններն, յաջորդ-
օրուան ձգելով:

Արդարեւ ասոր մէջ ձանձրութիւն
չկա՛յ, և ամեն անհատ կամ մարդ ա-
րարած՝ որ ներկայ կը գտնուի մի այս-
պիսի քննութեան հրճուելէ ու զմայ-
լելէ ուրիշ բան չկրնար ընել. Բայց հայ-
րերուն ուրախութիւնը մեծագոյն է,
տեսնելով որ իրենց մանչերն ու աղ-
ջիկներ կը ճանչնան խնձորը, կ'իմաս-
տասիրեն թուռփը, կ'երգեն, կը պա-
րեն, կը ցատկեն, կ'իման, կ'իլլան, և
կը մեծնան քա՛մ բնութեան եւ արդա-
րեւ ո՞ր հայր կամ մայր կրնայ անտար-
բեր մնալ ի տես այս պղտիկ գիտուն-
ներուն, որ այդչափ կանուխէն սկսած
են ըլլալ պարտիղպան, բուսաբան, հան-
քաբան, պարաբան, (բոտ արդի հայե-
րէնի) հիւսն, ատաղձագործ, ձեւող,
կարող, ցանող, տնկող, նստող, ելլող,
պառկող, քնացող, և ի վեր քան զա-
մենայն, աշխոյժ հայ, խելացի մարդ և
զուարթ քաղաքացի:

Ո՛հ, մեծ շնորհակալութիւն, խիստ
մեծ շնորհակալութիւն այդ սքանչելի
հաստատութիւնն մեր մէջ զառաջինն
բերող բազմերախտ ուսուցչուհիս, որ
կըթելով հանդերձ մեր մանուկներն՝
ազատեց զմեզ այն հին միօրինակու-
թենէն, ուրկէ ծնած է իմ ձանձրու-
թիւնն:

Երանի՛ թէ այս մանկապարտեզի
գրութիւնն ընդհանրանայ, և տիրէ ա-
մեն բանի մէջ, տուներու մէջ ալ, խա-
նութներու մէջ ալ, մողովներու մէջ
ալ, սրճարաններու մէջ ալ, և ամեն
տեղ, ամեն ատեն քիչ մը թուռփ ի-
մաստասիրենք, քիչ մը պարենք, և
զուարթաժպիտ կլին մը հարցնէ մեզի.
Ի՞նչ է թուռփն, և ի՞նչպէս կը շինուի
անոր սալաթան, որ ըրախիի հետ ա-
ղէկ կ'երթայ:

Անշուշտ պիտի դայ այն օրն մօ-
տաւոր ապագայի մը մէջ, յորում հա-
ցագործն դրանդ առջեւ պիտի պարէ,
երբ դուն ներսը թուռփ ի ձեռին՝
հացին բացակայութեանը վրայ կը խոր-
հիս, կամ կերակուրը վարը պիտի երի,
երբ մանկապարտեզի մը նախկին ա-
շակերտուհի կրնդ վերը սենեակին յա-
տակը կը քակէ սովորած հիւսնութիւ-
նը չմոռնալու համար:

Ո՛հ, երանաւէտ այն աւուր՝
ԽԱՅԻ

ԽՆԴԱԼ ՈՒՋՈՂՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

Պ, Ե. Թ. «Սպասաւորաց զետեղման գրասենեակը» կը ներկայանայ.

— Սպասուհւոյ մը պէտք ունիմ.

— Շատ լաւ. պարոն:

— Կուզեմ որ հեղ բնաւորութեան տէր ըլլայ:

— Դիւրին է.

— Նոյնպէս, կրթեայ:

— Կարելի է:

— Պարկեշտ,

— Կը փնտռենք:

— Վերջապէս՝ կատարեալ, առաքինի անձ մը լինելու է:

— Ներեցէք, պարոն, արդեօք կը նութեան համար կուզէք, կը հարցնէ գրասենեակին տնօրէնը:

Երկու պարոններ ճաշարան մը մըտնելով սեղանի մ'առաջ կը նստին:

Ճաշարանին սպասաւորը կը մօտենայ.

— Կարո՞ն, ինձ կովու գլուխ մը բեր կըսէ պարոններէն մին:

— Շատ լաւ, ըսելով միւս պարոնին կը դառնայ,

— Կովու գլուխ մ'ալ ինձ բեր կըսէ երկրորդը:

— (Ըմբռնելու ձեւով) Կովու գլուխ մը պարոնը, հաա մ'ալ դուք երկու կովու գլուխ ըսելով, սպասաւորը կը հեռանայ:

Վեց տարեկան էմի, երեք տարեկան Վրոյը կը հարցաքննէ.

— Աղապները ի՞նչի կը ծառայեն:

— Ուտելու համար:

— Ուրբերը:

— Քայլելու համար:

— Քիթը:

— . . . Ձեմ գիտեր:

— Է մատնե՞րը, ան ալ չե՞ս գիտեր:

Վրոյը յաղթական ձեւով:

— Քիթը խօթելու համար:

Տիկին Ք. գղեակ մը վարձելու կերթայ.

— Այս պատուհանները շատ գէշ դիրք ունին. դրացիք առանց դժուարութեան կարող են տան մէջ անցած դարձածը տեսնել:

— Եթէ տունը վարձէք տանուտէրը պատուհանները գոցել կուտայ, կը պատասխանէ միջնորդը:

— Ես ի՞նչպէս դրացեաց տանց մէջ պիտի կրնամ նայիլ ուրեմն կը հարցնէ Տիկին Ք.:

Դրասենեակի մը մէջ պղծի հանքի շահագործման վրայ կը խօսուէր.

Դրագիրը իւր էֆէնտին:

— Աղա. հանքը ո՞ր կողմը կը գլուխուի:

— Աղա՛հա՛, չէ, պղծի հանք է, կը պատասխանէ էֆէնտին:

Դարեջրատան մը մէջ.

— Կարօ՞ն այս ի՞նչ խայտառակութիւն է, աղցանին մէջ մուկ մը կայ:

Կարօնը ամենայն պաշարիւնութեամբ.

— Կարելի է, պարոն վասն զի եղանակն է:

Երկու քահանայ միջեւ.

— Աս ամառը շատ գէշ եղանակ է.

— Ընդհակառակն:

— Ըսե՛լ է ձմեռը աւելի կը սիրես:

— Հարկաւ:

— Շատ տխմար ես բարեկամս, ձմեռը ամեն ոք ձեռները գրպանը կը խօթէ, դուն ո՞ւր պիտի խօթես:

Տիկին Ն. ի սպասաւորն Սահակ շատ դժբաղդ է, վասնզի տան մէջ եղած ամեն գէշ դործէ միշտ իրեն կը վերագրեն:

Վերջերս Տիկինը արու զաւակ մը կը ծնի:

— Ահաւասիկ առոյգ և լաւ կաղձով տղայ մը, կըսէ բժիշկը:

— Բարեբաղդաբար, կը մրմռայ Սահակ որ հոն կեցած էր, եթէ վատաւորը ըլլար, դարձեալ իմ ըրածս է պիտի թէին:

ԱՍԿԵ ԱՆԿԵ

Կոմսի մը պարահանդէսին մէջ.

Կը հաճի՛ք արդեօք, տիկին ցկոմ սուհի, ինձ հետ պարելու պատիւն ընել:

— Կը ցաւիմ, պարոն, որ չպիտի կրնամ ընդունիլ ձեր առաջարկը, վասնզի կոչներս այնքան նեղ պատրաս-

տեր էք, որ չեմ կրնար «տքերուս վերայ դառնալ»:

Անգղիոյ մէջ:

Պարոն, ձեր վարձքը կը վճարեմ, եթէ յանձն առնէք գալ մեր տունը և լալ կնոջս վրայ, որ մեռաւ:

— Ա՛հ, պարոն՝ այսօր չեմ կրնար լալ. վասն զի իմ կինս ալ նոյնպէս մեռաւ:

Պառաւ մուրացկան մը պատուած լաթերով. կարմուկ երեսով և խղզուկ ձայնով, փողոցին վրայ պարոնէ մը ուղորմութիւն կը խնդրէ:

— Եթէ կը բարեհաճիք, պարոն, կըսէ, ի սէր Աստուծոյ. հացի մը փաւրայ շնորհ ընէիք, ինձի պէս խեղճ թողուած կնկան մը, որ երկու երկուորեակ ունիմ սնուցանելու:

— Երկու երկուորեակ ունենալու համար պառաւ կ'երեւիք, խաթուն:

— Իմս չեն, պարոն, ես միայն վրաս առած եմ բարի սրտով զանոնք մեծցնելու հոգը:

— Էհ՛, քանի՞ տարու են երկուորեակներդ:

— Աղիւս պարոն, մէկը վեց շաբթուան է, իսկ միւսն ութն ամսու:

Կնկանը այս պարզմտութիւնը տեսնելով պարոնը իր ճամբան շարունակեց:

Անկիրթ անձինք կնիկին ծեծելու ամենավատ սովորութիւնը ունին: Օր մը մարդուն մէկը իր կնիկը ծեծելը կը խօստովանէր. — քանի անգամ զաւակն, ըսաւ խօստովանահայրը, ամեն առտու, — ի՞նչպէս, ամեն առտու վատ զքեզ. գործած մեղքիդ հետեւութիւնը գիտես, որ կայծակէ կը դարձնուիս. իւր կինը ծեծել, ո՛հ Աստուած, ի՞նչ մեղք — հայր, զրուցածներուդ կը հաւատամ, և երդում կընեմ, որ եթէ արձակուժ ատա, աս իրիկուն մէյ մըն ալ կը ծեծեմ՝ վերջինը ըլլալու պայմանաւ:

— Տղայ մը իր հօրեղբորը հետեւեալը կը գրէ նամակի մը յետ գրութեանը մէջ «մոռցայ վերը գրելու որ շատ աղէկ վիճակի մէջ եմ և իմ մըստվածառ վարպետս, որուն քոյն եմ,

շատ գոհ է ինձմէ, արդէն չորս անգամ է որ ինձմէ արիւն կառնէ, թէ որ գործս ասանկ աղէկ շարունակեմ, մայիսի մէջ իս մորթելու գիտաւորութիւն ունիմ:

ՀԱՐԻԻՐ ՀՈԳԻ ՄԷԿ ԾԱՂԻԿ

Սիրելի եղբայր

Նաեւ կը գրէք թէ «Եր որ գացիք մէկ Ծաղիկ մը տեսաք. ուստի քանի՞ հազար բաժանորդ ունենալս կը հարցնէք. Ասոր բացատրութիւնը կեցիր որ տամ:

Անցածներս բարեկամիս մէկը մէկ գեղի մը ամալի փողոցէն (թէնհաս խաղէն) անցած ատենը կը լսէ որ պատուհանէ պատուհան Ծաղիկ կը ծաղիկ կը ծախեն կոր. գիմացի տունէն մէկն ալ ասոնց առուտուրին մէջ կը մտնայ, «ինծի նայեցէ՛ք, Ծաղիկը չէք ուզեր նէ վար նետեցէք ես կառնեմ» կըսէր: Այս խօսքին վրայ բարկանալով Ծաղիկը գետինը նետեցին, Հոնկէ աղքատ մը կանցնէր կոր. «Ծաղիկը չէք ուզեր նէ ես կառնեմ» ըսաւ ու ծոցը դրաւ: «Տղաս կաղանդին իր վարժապետին կաղանդէք չտարաւ տէյի, վարժապետը պատկեր չէր տուեր տըղիս. անոր ալ սիրտը կտորեր էր հիմայ սա կը տանիմ կուտամ. մէջը պատկեր կայ ես. բայց պատկերին մէջի մարդերէն պիտի վախնայ եղբր. հոգ չէ գժոխքին սատանաներն են կըսեմ, որ խելօք կենայ: Պզտիկներուն ալ ալապիւճիւկ են կըսեմ»:

«Ոխ ըլլայ ըսի, կըսէ բարեկամս ան ատենը, հապա՛ Ծաղիկը շիտակ կը զրուցէ, անիկայ գետնէ գետին զարնել է, գլխիս պիլէ ծակելու է: Շիտակ գուրցողին թէփէն ծակ կըլլայ»:

Հիմայ աս աղքատին ձեռքը Ծաղիկը տեսնես նէ, ան ալ Ծաղիկին բաժանորդն է տէյի պիտի կարծես:

Անցած կիրակի ծովեղբերայ գեղ մը տան մէջ քանի մը հոգի նստած էին. ցորեկ ատեն թավուրին տակ ծունկերնին կտորտելէն ետեւ, մեծկակ կըռիւ մը ընելով, սէտիրին վրայ ելան նստան. սիրտերնին նեղացաւ նէ՝ մէջերնուն մէկը ելաւ թէ «ճանըմ. Ծաղիկ կըսեն կոր. մէկ խաղէթա մը կայ

լաքին շատ էյլէնճէլի բան է: Անցած օր արագօրս տունն է. անկէ ելանք, կօղմօղ աղային տունը գացինք, հոն մէկը եկաւ, անիկայ կարդացեր է եղբր. իր բարեկամին տունէն բերել տալու համար մարդ խրկեցինք նէ, Ա. թանաս աղային տունէն ուզեր են եղբր հոն խրկեցինք ըսեր էին. Աթա. թանաս աղային տունը մարդ խրկեցինք նէ, անկէ ալ իր արագարը եկեր առեր տարեր է իրենց տունը կարդալու համար ըսին. Քոան տունը մարդ խրկելէն ետեւ, հէլէ մէկուն տունէն գտանք. ձեռքս առի. հէմ կարդացի, հէմ խնդացի, հէմէն ըռահաթ չորս սահաթ քչեց կարդալս. առի ծոցս — ամա՛ն ըսի. սըվիկայ ինծի տուէք, տանիմ տունս ալ կարդամ խրկեմ—: Առի տուն տարի, տահա կէս չըրած՝ ետեւէն մէկը եկաւ ուզեց, առաւ տեղ մը տարաւ:

— Աման, ըսաւ հոն նստողներէն մէկը, շատ գովեցիր տվիկայ, մենք ալ տեղէ մը գտնայինք տէ, մենք ալ կարդայինք. հոս տեղուանքը աճապատ Ծաղիկը առնող մը կա՛յ մի. անոր տունը մարդ խրկէինք տէ ուզէինք:

— Սա ծարի տունը նստողները ամեն խաղէթա կառնեն կոր. հէլպէթ աս ալ կառնեն կոր, հոն մարդ խրկենք տէ ուզենք:

— Ինչ կըլլայ եղբր դուն ալ, ման. չը կը խրկենք թող երթայ բերէ: կըտորը բրցունելու չենք ա՛:

— Է՛ դուք գիտէք:

— Ծօ՛՛ մուտօ (Մարտիրոս) իս նայէ:

— Խրա՛մի աղա,

— Սա ծարի տունը կնա տէ՛ աղան բարեւ ըրաւ. քիչ մը Ծաղիկը տայիք:

Այս սպասաւորն ալ, ականջը խոսի. աղէկ խօսք հասկցող մէկն էր. ան տունը գնաց ու «աղան ասեց որ չի. չէքը տըվէք» ըսաւ:

— Ծօ՛, չիչէքը իւա՞ճ պիտի ընէք, ինչ պիտի ընէք:

— Ծօճ աղէն ասէց, չեմ գիտի ինչ:

— Ունէինք, հատցուցինք:

Սպասաւորը եկաւ ու իր տէրը պզտիկ չը ձգելու համար, սանկ ըսաւ. աղա՛, էնոց մօտ չիկեայ. ուրիշ տեղաց ես կը բիրեմ:

— Ո՛ւր տեղէն կընա՞ գտնալ. — Ինչ չիդ խամար:

— Է կընա պեր նայինք:

— Ինծի կուգայ որ, ըսաւ մէկը, ուրիշ բան հասկցած պիտի ըլլայ:

— Ինչէն հասկըցար:

— Աս մարդը կարդալ գիտէ՞ մի:

— Ի՞նչ ըսել է, մաղտանող առնէ նէ ետեւիս պիլէ մէկ տեղ կը գրէ:

— Աղէկ ա, ո՛ւր տեղէն պիտի գըտնայ:

— Պէլքի իր բարեկամներէն մէկուն ձեռքը տեսած է, ինք ալ հետաքրքրի է, վերջապէս կը գտնայ. չէ ա՛նանկ տղայ չէ. շատ իշկիւզար է. ուր խրկեմ նէ՛ պօջ դարձած չէ: Ինչ գըթուար բան ըլլայ նէ՛ կը գտնայ կը բերէ:

Սպասաւորը քիչ մը ետքը ձեռքը ծաղիկներ բռնած, եկաւ ներս մտաւ:

— Ծօ ատ ի՞նչ է:

— Զէ՞ տիւք ասիք չիչէք պեէր:

— Զըսի՛ որ ասիկայ չը հասկցաւ:

— Ծօ մենք քեզի Ծաղիկ լրագիր ըսինք, ատ չիչէ՛ կը ուրկէց առիր:

— Մեր պաղչայի մօտէն:

— Հրամանքդ կըսես քի մաղտանոսին ետեւիս պիլէ կը գրէ. ան իսէ խօսք չը հասկնար կոր:

— Հա ճանըմ, ըսաւ տիկին մ'ալ. անցած օր ալ խորէն աղային տունը խրկեցինք որ օղուլուիւր հո՞ն է մի տէյի նայի նէ գացեր հա օլուխ կա՛յ մի ըսեր է: Անոնք ալ բան մը չեն հասկցեր, քէօչէն թէնէքէճի կայ, անոր հարցուր ըսեր են:

Ասոնք հասկցան որ սպասաւորին գտնալու բանը չէ Ծաղիկը, զանի գուրս խրկեցին. ու մէջերնուն մէկը ելաւ «ես կերթամ կը գտնամ, ըսաւ, ու ֆէսը գլուխը դրած, սէթրին մէկ թեւը հագած մէկը չը հագած, իսքէլէն հասաւ. հոնկէ նաւ մը նստաւ. շիտակ գիմացի գեղը, իր թէյդէին տունը գնաց. «գուք Ծաղիկ կառնէք» — հա ամա հայրիս տունը խրկեցինք, ու անկէ ելաւ հոն գնաց Ծաղիկ ուզեց. «ամուճայիս տունէն մարդ եկաւ առաւ տարաւ, ըսին. ելաւ հոն գնաց. և վերջապէս իր ամեն աղգականներուն տունը պըտըտելէն ետեւ, հալային թոռանը հարսին եղբորը զոքանջին տունէն գըտաւ, առաւ վաղելով իսկէլէն հասաւ, նաւ նստաւ, շիտակ տուն գնաց ու հոն սկսան կարդալ:

Հիմայ այսչափ մարդիկ որ Ծաղիկ

կարգացին նէ, ամենքն ալ Ծաղիկին բաժանորդ են մի.

Անցածներս Պէօլիւք-տէրէ բանոյ շոգենաւերէն մէկուն մէջ, գլխուն կողմը երիտասարդ մը նստիւ էր. սիրտը նեղացաւ ծոցէն Ծաղիկ մը հանեց, ու ծալքը բանալուն չմնաց, ետեւէն մէկը ասոր ուսին (օմուղին) վրայէն թեւն երկնցուց ու ասոր ձեռքէն Ծաղիկը յափշտակեց. «անամօթ դարչելի, դուն Ծաղիկս աչքովիդ կընես հէ՛» պօռալով երիտասարդը լեղապատառ եղած սկսաւ պօռալ, ու ըսել «տուր Ծաղիկս, չես ամենար, ինծի գող բռնելով իմ մալս ձեռքէս տանելը ուրիշ սորվեցար:

— Ես չախա ըսի ալ օգուլ. թող տուր ես ալ կարգամ. ես ատիկայ շատ կը սիրեմ:

— Ես ալ կը սիրես նէ, մէկ օրինակ մ'ալ դուն գրվէ. տարին 100 շրուշ է, անցած տարի Պէօլիւքտէրէի մէջ ութ հազար շրուշ հափայի փարայ խարճելուդ, անոր հարիւր մասէն մէկը թող պահէիր տէ աս տարի Ծաղիկին տայիր, չէ թէ որ Ծաղիկին ստակ տալ չես ուղեր նէ, հիշ մի կարգար:

— Զէ օղլում ես ալ պիտի գրվիմ ամա, իշտէ:

— Էյ իշտէն ինչ է:

— Իշտէ կը մամտամ կոր քի, ինք ըլլայ նէ, իշտէ ետքը ինք կըլլայ. իշտէ ինք:

— Նէ ինք, նէ պան. ինք մինք չի:

կայ. դուք կուղէք որ մէկը առնէ տէ, դուք ալ կ'արգար:

— Էյ ատամ, աս խօսքերը ձգէ. նա առ չէ նէ ամուր կարգայ տէ, ես ալ մտիկ ընեմ ըսաւ ու քովը մօտեցաւ. երիտասարդն ալ քաղաքավան բուժեան համար, ալ չէ չըսաւ ամուր կարգաց:

— Հիմա, աս մտիկ ընողը անդին սաղին երթայ տէ, աս հեղու Ծաղիկին մէջ Գննութիւնը Ազգային վարժարանաց կայ, ամա տա՛հա լմնցած չէ:

(Գալ անգամ)

ՄԱՆՐ ԼՈՒՐ

Մարդ մը բաղնիք պիտի երթայ, կը մտածայ որ այնչափ մօրէ մերկ մարդոց մէջ կը կորսուի թերեւս Անոր համար մէկ քանի ամիս մտածելէն ետեւ, վերջապէս ճար մը կը գտնէ. թթում (գապագ) մը կ'առնէ, բազմիք կերթայ. կը հանվի՝ ու ան թթումը թեւը կը կապէ ներս կը մտնէ ու միտքը կը պահէ որ թեւը թթում կապող մարդը ինն է. Այս խորհրդով ներսը քարին վրայ կը պառկի կը քը նանայ. ուրիշ սատանայ մարդ մը ասոր կը մօտենայ թթումը թեւէն կը քալէ իր թեւը կը կապէ ու անոր քով կը պառկի Աւջի մարդը կարթննայ իր թեւին վրայ կը նայի որ թթում չկայ «հա կորսվեր եմ» կըսէ. քովը պառկողին թեւը թթումը տեսնելով կակոխ մտածել ու ինքնիրեն ըսել. «պէ ճանքմ աս թեւը թթում կապած պառկող մարդը ես եմ. աղէկ, բայց ես ո՛վ եմ:

Օրոտն կեանք

ՍԻՐԱՅԻՆ ԶԲՈՍԱՆՔ

«Խառնակաղ 4 արտուած

Փափուկեան Տիրան էֆենտի յօրինած տեղակ ն կիանքի պատկերն եղող սոյն գուսրճալի և բարոյայից թատերաստղը որ միին դասու ընտանեկան աստիճաներու» տխուր արգիւնքը կ'ներկայացնէ, ամեն կարգի անձանց ընթերցանութեանն արժանի է:

Գինն է 3 դահեկան:

Մէծ Ժամանորուն և Գործարան Լափայէ և այլ Նիւթոց: Աւագ համա Բէ-16 Բէյ է Գէրէնէլէր

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ Յ՝ ԶԱԽՄՁԵԱՆ

Պատիւ ունի ծանուցանել արգոյ հասարակութեան թէ իւր վաճառատան մէջ կը շինուին և կը նորոգուին, կոտրած, վնասուած, աւրուած եւրօպական ամէն տեսակ գործիք. ինչպէս կաղի կամ իւղի լամպաներ, աշատնակներ, անկողնարանք, չիրինկաներ, տուշեր սամալարներ և յախճապակեայ կոտրած որ և է նիւթեր, ըստ ամենայնի, մաքուր վայելուչ և նորէն աւելի հաստատուն:

Նաեւ, սոյն վաճառատան մէջ կը գտնուին, եւրօպական ընտիր լամպաներ, աշտանակներ ընտիր տպակի խոզովակներ որոց համար հասարակութիւնը միշտ կը գանդատի թէ չկան աստի կիւսներ, և ամէն տեսակ պատրոկներ, մէկ խօսքով, լանպայի վերաբերեալ ամեն բան ինչպէս նաեւ պանեօ և չինկոյէ լուսարարներ և տուշ ընելու համար պէտք եղած ամէն կերպ գործիք:

Գիները յոյժ չափաւոր են. զի մեր գործարանի սկզբունքն է ճշդութիւնն եւ ՀԱՒԱՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆ:

***—Փորձով գիտեմք և բնաւ տարակոյս չունիմք թէ յիշեալ ճարտարութեամբ ազգայնայն գործերէն մեծագէս դո՛հ պիտի ըլլան մեր ազգայինք և այլ եւս իւրեանց, այս կարգի պէտքերն հոգալու համար սիրայօժար պիտի գիմեն նոյն վաճառատուն և գործարանը, փոխանակ այլ տեղեր յաճախելու, մինչ սա վստահութեան ամէն պայման կ'ընծայէ իւր յաճախորդաց:

Օ՛ն ուրեմն, դիմեցէք անդ և փորձեցէք:

ԼԷՍԲԷՐԱՆՍ

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿ. ԸՆԴԴԵՄ ՀՐԴԵՀԻ

Արտօնեալ Դրամագլուխ ֆր.	10.000.000
Ստորագրեալ	1.000.000
Վճարեալ	864.000

Ընկերութիւնս կապալովագրէ ընդդէմ հրդեհի ամեն տեսակ կալուածներ, կարա իք, մթերանոցներու և վաճառատանց մէջ գտնուած ապրանքներ՝ խիստ զիւրամատչելի գներով և ամենաշահաւոր պայմաններով:

Ընկերութիւնս մեծագումար գործեր կալմալ ապրանքագրելու համար միացած է եւրօպեան չորս կարիւր ընկերութեանց հետ՝ որոց Դրամագլուխը հասնի առաւելքան 16.000.000 Փրանքի:

Աւելի բնորոշ տեղեկութեանց համար դիմել ի գրասենկոս Ընդհանուր Գործակալութեան, ի Պօլիս, Պահճէ Դարու, ձէլալ պէյ լասնի ճիշտ գէմ թիւ 21-22:

Ընդհանուր Գործարար Բոֆանյակ Թուրքիոյ ՍԱՀԱԿ ԳԱՏԻՑ ԵՒ ԸՆԿ.

ՀԱՅ ԹԵԱՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ

ՊԱՀՃԷ ԴԱՓՈՒ

ՃԵԼԱԼ ՊԵՅ ԽԱՆԻՆ ՏԱԿԸ

Յիշեալ վաճառատան մէջ կը գտնուին տեղացի խիստ ընտիր և խորմ թէյեր որ յատկապէս բերել տրուած են Զինատաննէ, ճափայէ, և Հլանտայէ :

Այս վաճառատան որ հաստատուել է մի քանի տարիէ հետէ, իւր ուղղութեամբ, պատուաւորութեամբ և տնտեսական գործառնութեամբ մեծ անուն և համբաւ կը վայելէ աստ և թէ ի գաւառս և ուր խիստ բազում յաճախորդներ :

Վաճառուներ կը լինին մեծաքանակ և թէ փոքրաքանակի գիները չափաւոր են :

ՅՈՎԷԼ Կ. ԿԱՐԻՆԵԱՆ

Քեօֆէր զէ հաճախ Կեօփէթոս

Մէջըլլը տէրօ Յընտըղլըտա Գէրէս-թէճի սօգաղըտա տէրիզ սահ լինտէ 18 նիւմէրօ իլէ միւրազգամ օլուպլ պու տէֆա մատէն սօպալտը իլէ գուզինօլար իշիւն տիկէր քէմիւրլէրտ ն տահա էնվէն վէ դաեէն տաե հազլ գօգ քէմիւրիւ կէթիւրլմիշ տիր վէ տլա ճիւստէն մանկալ քէմիւրիւ վէ սօպա վէ չամաշըր իշին տալի միւստս քէսիւմիշ տլէա օտուէն ֆիւրուլթ իտիլմէքտէ տիր: Վէ քէպալիք Շիշլի վէ Նիւնթաշը վէ Յէրիքէօլիւ էնալի սինէ պիր սուհուլթ օլմադ ի ին: Բանկալթիտէ Պիւեիքաէրէ ճատտէսին տէ համմամ գարշըրտա 48 նիւմէրօ իլէ միւրազգամ պիր շիւպիէ քիւշատ իտիլմիշ օլտուղու րապէթլու էնալիեէ իլան օլունուր:

ՓՕՐԹՈՒՆԱ

ԱՆՕՆԻՄ ՈՒՄՈՒՄԻ ՍԻԿՈՒՐԹԱ

ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

1868 րէ Պերլէնթէ Բեէնթն օլունմաշ րաշ:

ՍԵՐՄԱԵԷ 1,875,000 ՅՐԱՆԳ

ԻՀԹԻԵԱԹ ԱԳՃԷՍԻ 1,337,500

Տէրտատէթ րիտաւընտա պիւրլէշմիշ օան իշպու սիկուրթա գուժանեալարը, քէֆալթի միւլթէպալիլէ իլէ հէր նէվի էմթատ վէ ազլէ կրուբօլարընը, տէնիզ, նէհր վէ դա տ հազլիեալթը թէհլիքլէրինէ գարշըր պալթիլէ ֆաեիտէպալիւ շէրտիթ իլէ սիկուրթա իտէրլէր:

ՏԻՍԵԼՏՈՐՓԵՐ

ՏԵՆԵՁ, ՆԵՂՐ ՎԷ ԳԱՐԱ

ՈՒՄՈՒՄԻ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

1745 րէ Տէնէլթօրֆա Բեէնթն օլունմաշ րաշ:

ՍԵՐՄԱԵԷ 3,750,000 ՅՐԱՆԳ

ԻՀԹԻԵԱԹ ԱԳՃԷՍԻ 3,099,367. 15 ՅՐ.

ՀԱՆՁԷԱԹԻՇԷ

ԵՈՆՂԸՆԱ ԳԱՐՇԸ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

1874 րէ Հաշտիլթա Բեէնթն օլունմաշ րաշ:

ՍԵՐՄԱԵԷ 3,750,000 ՅՐԱՆԳ

ԻՀԹԻԵԱԹ ԱԳՃԷՍԻ 600,000

Իշպու սիկուրթա գուժանեալար, հէր նէվի էմաք վէ էշեաե, անպար վէ մաղա-դա աէրուէնլէրինաէքի էմթատաը, էն գիեատէ ֆաեիտէպալիւ շարթլար իլէ սիկուրթա իտէր: Թափլիլի մալիւմաթ տլմազ իտթէնէնլէր, պալէատէ զիքր օլունմաշ իւշ գուժ-բաեալարըն ումումի մաղաշաթիլիւզարը պուլունմաշ իտթանպօլտա Պահլէ-Գարու-սունտա Բաթիմ բաշա խսնրտա նիւմէրօ 13 վէ 14 տէ ՏԻՐԱՆ Ս. ՄԱՆՈՒՆԵԱՆ ԷՓԷՆ-տիկէ միւրաճաաթ իթմէլէ տալթիլ օլունուր:

ՄԱՅԷՐ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸՆԸՆ

ՐՈՒՊԱ ՄԱՂԱՋԱԼԱԸԸ

ՊԵՅՈՂԼՈՒ ԹՈՒՆԷԼ ԳԱՐՇԸՍԸ
ՍՏԱՄՊՈԼ ՔԵՓՐԻԻ ՊԱՇԸ

Պէօլիւք առամլար, գարըլար, տէլիգանլըլար, գըզլար վէ չօճուգլար իշիւն հազըր վէ ըսմարլամա էնվայի րուպա-լար, ֆանէլլար, չէմիլլէր, էլտիվէնլէր վէղայրիհիւմ վէ ղայրիհիւմ:

Հէր օն պէշ կիւնտէ մէվսիմէ մախսուս մօտա մալլար վիւ-րուա իտէճէք տիր:

Սաթըլան մալլէրին քեաֆֆէսի պիրինճի վէ տայանազլը վէ տիւզկիւն մալլար տըր:

Մայէր գուժանեալընըն գաիտէսի տայմա ԷԵՅԻ ՎԷ ԷՀ-ՎԷՆ ՄԱԼ ԱՍԹՄԱԳԻ տան իպարէթ պուլունմաշ օլտուղըն պիր գիւարէթլէ մաղապամըզը թէշիլթ իտէն րաղպէթլու միւշտէրիլէր կէօրէճէքլէր տիր:

Շիւպէ ԻՍԲԷՆՏԵՐԻՅԷ վէ ԳԱՀԻՐԷ ԵՐԱՅԻ ՎԷ ՍԷԼԱՆԻԿ

Հայտէյին պագալըմ ՄԱՅԷՐԷ՛

ՀԱՅ ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹԵԱՆ ԿԱՄ ՆՈՐ ՔԵՐԱԿԱՆ ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԳ

Բարեյիշատակ բանաստեղծ Տօքթօր Նիքսէս Մեղպուրեանի հեղինակած պատ-կերազարդ սոյն ընտիր քերական-Հեգա-րան-Ընթերցարանն, որ իւր պարունակած բարոյական գեղեցիկ խրատներով յոյժ օգ-տակար հանդիսացած է մանկանց, 14 ան-գամ իւրոյս ընծայեալ է բիւրաւոր օրինակ-ներով: Սակայն այժմ սպառած լինելով, ի խնդրոյ տեղացի եւ դաւաճացի բազմա-թիւ ազգայնոց՝ վերատպուած է տոկու-թղթով եւ հաստատ կազմով, յատկանան լով 100 ին 10 խասգիւղի Գայֆաեան Որ-բանցին:

Կը ծախուի բոլոր Հայ գրաւաճառաց եւ ջրալաճառ Պօղոս եւ Յակոբ աղաներու խանութները:

Գին 1 զրուշ